

Sabine Vedrová

Profil:

2001 – 2003: Gymnázium Uherské Hradiště

2003 – 2006: Gymnázium Hejčín

2006 – 2008: Sutton Valence School (Open Society Foundation scholarship)

2008 – 2011: University of York, bakalářské studium, obor: BA in Politics, Philosophy and Economics (PPE) s rokem v zahraničí: University of California, Santa Cruz

2011 – 2012: University of Cambridge, magisterské studium, obor: MPhil in International Relations

Momentálně pracuje pro firmu Palladium, která je leaderem v oblasti mezinárodního rozvoje.

Studovat na vysoké škole v Británii pro mě byla jasná volba, zejména kvůli mému cíli pracovat ve sféře mezinárodního rozvoje a vztahů. Ve svých patnácti letech jsem se dozvěděla o příležitosti přihlásit se na roční stipendium na střední školu do Anglie a v šestnácti letech jsem nastoupila do ročníku Lower Sixth na soukromé škole Sutton Valence School na jihovýchodě Anglie. Po ukončení Sutton Valence School jsem se přihlásila na Univerzitu v Yorku, obor Filozofie, Politika a Ekonomie. Vybrala jsem si tuto univerzitu, protože byla jedna z nejlepších v Anglii a široký obor mi dovozoval seznámit se s různými dimenzemi mezinárodního rozvoje a vztahů. Vzhledem k tomu, že takový obor v Česku neexistuje, o návratu jsem neuvažovala. Navíc mě velmi přitahovala expertíza zdejších profesorů, kteří se pohybují v nejvyšších akademických kruzích a společnost mezinárodních studentů, kterých je v Anglii opravdu mnoho. Jedinou možnou překážkou byly v této době finance; dostala jsem ale půjčku od anglické vlády a životní náklady mi pomáhala hradit rodina. Pro studenta z Evropské Unie dnes půjčka na studium činí okolo 9000 liber ročně, ve Skotsku je pro České studenty školné mnohem nižší, okolo 1800 liber. I když se tato částka zdá nesmírně vysoká, její užitková hodnota zcela přesahuje finanční hodnotu a ani studenty výrazně nezatěžuje, protože výše splátek se určuje až podle stálého příjmu z budoucího zaměstnání. I přesto dnes mnoho zahraničních studentů volí ke studiu Skotsko, právě proto, aby se zbavili povinnosti dlouhodobě splácet. Jiní zase využívají různých stipendií, které uděluje například Nadace Zdeňka Bakaly.

Studium na vysoké škole v Anglii je velmi samostatné. Během týdne mají studenti přibližně 10-15 hodin přednášek a seminářů; přednášky většinou shrnují probírané učivo a semináře slouží k jeho diskuzi. Od studentů se očekává, že budou do hloubky studovat předepsané materiály a vyhledávat další relevantní zdroje týkající se daného tématu. Standardní shrnutí učiva v Anglii na

jedničku nestačí; důležité je také originální a dobře strukturovaný argument. Odlišný je také způsob zkoušení studentů, které většinou probíhá formou esejů nebo testů. Výhoda je naprostá anonymita a tedy i objektivita při hodnocení. Důležitou součástí studia jsou také konzultační hodiny, kdy studenti mohou s lektory prodiskutovat například svoji esej nebo se pobavit o jakémkoli akademickém tématu. Z vlastní zkušenosti, důraz v anglickém systému je tedy spíše na vyvinutí schopností nezbytných k porozumění, analýze a praktikování oboru než na jeho vyčerpávající znalost. Toto je pravděpodobně spojeno s faktem, že většina studentů v Anglii se po vystudování bakaláře na magistra nehlásí a nastupuje přímo do práce, kde praktický přístup k oboru nezbytně potřebuje. Konečná univerzitní známka je v Anglii považována za zásadní ukazatel toho, zda-li je student vhodným kandidátem na danou pracovní pozici. Na druhém místě za Spojenými Státy, se Anglie pyšní 30 z 200 nejlepších univerzit světa.

Podobně jako v Česku, anglické univerzity nabízejí možnost zúčastnit se akademických výměn na univerzitách v jiných zemích. Již v prvním ročníku jsem si na takový program podala přihlášku a po intenzivních pohovorech jsem byla vybrána studovat druhý ročník na americké univerzitě University of California, v Santa Cruz. Velikou výhodou této výměny bylo, že jsem školné platila stále své domovské Univerzitě v Yorku, bylo tedy několikanásobně nižší než školné na mé americké výměnné univerzitě. Systém studia v Santa Cruz byl velmi odlišný - v mnoha aspektech připomínal středoškolské studium: výuka byla mnohem intenzivnější, domácí úlohy byly na každodenním pořádku a zkoušky a eseje byly mnohem častější. Za 10 měsíců jsem měla 37 esejí a 28 zkoušek; běžná esej měla okolo 10 stran a běžná zkouška trvala asi hodinu, některé zkoušky byly přepadové a do známky se zde počítala i aktivita v hodině. Na rozdíl od Anglie, v americkém systému student musí být neustále ve střehu, nejen během zkouškového období na konci semestru. Profesoři v Santa Cruz byli velmi přátelští, většina nám dovolila oslovovat je křestním jménem a díky intenzivnímu způsobu výuky znali své studenty opravdu dobře. Kampus, kde se volně procházeli jeleni a kde jste si museli dávat pozor, abyste někde nešlápli na mývala, připomínal spíše národní park. Nemluvě o blízké pláži, kde jsem časné ráno před výukou docházela na hodiny surfování. Rok na výměně byl bezpochyby velmi zajímavým obohacím mého vysokoškolského studia.

Po návratu do třetího ročníku v Yorku jsem se rozhodla přihlásit na magisterský obor Mezinárodních vztahů. Poslala jsem několik přihlášek na různé univerzity a přesně na Štědrý den jsem dostala nabídku studovat na Univerzitě v Cambridgi. Tato nabídka byla podmíněčná a přijetí záviselo na získání červeného diplomu z Univerzity v Yorku, což se mi nakonec podařilo. V říjnu

dalšího roku jsem tedy nastoupila na nejlepší univerzitu světa. Cambridge byla zkušenost jako žádná jiná - spolužáci pocházeli z prestižních universit po celém světě (Harvard, Princeton, Yale, pracovali jako diplomati anebo pro jednu z významných mezinárodních organizací jako NATO, EU nebo OSN); profesori byli opravdovými experty známými svým výzkumem a specializací po celém světě. Ze začátku bylo těžké zvyknout si v tomto vysoce intelektuálním prostředí, stejně tak jako na obrovské množství učiva. Na Vánoce jsem místo dárků domů vezla kufr plný knih a od rána do večera jsem studovala. Tento přístup se mi ale vyplatil a po Vánocích už jsem se aktivně účastnila všech diskuzí. Studium bylo ještě více samostatné než na bakaláři a bylo hodnocené jednou finální zkouškou ve druhém semestru a diplomovou prací ve třetím semestru. Jako předměty jsem si vybrala Mezinárodní Organizaci; Mezinárodní Právo; Válka, Tajná Služba, Diplomacie a Politika Číny. V diplomové práci jsem se zaměřila na OSN a humanitární pomoc a své myšlenky jsem pravidelně diskutovala se svojí odbornou poradkyní se specializací v tomto oboru. Jako velmi přínosné hodnotím také studijní skupiny, které jsme se spolužáky založili a kde jsme diskutovali různá témata a společně se připravovali na zkoušky.

Cambridge ale nabízí více než jen prvotřídní vzdělání, je to také centrum různých aktivit a každodenních společenských událostí. Částečně to vychází také z unikátního kolejního systému, který je zde dlouhodobou tradicí: každá z 31 kolejí má své sportovní týmy, pořádá formální večere pro studenty a profesory a také má svůj vlastní studentský bar. Ne náhodou se Univerzita v Cambridge přezdívá „bublina“ - je to totiž svět sám pro sebe. Diplom z Cambridge je na pracovním trhu velkou výhodou; nicméně finální známka je pro dnešní anglické zaměstnavatele velmi důležitá a v žádném případě nejde o žádnou dlouhodobou záruku. Cambridge je ale i přesto znakem kvality a mně se tímto splnil jeden z mých velkých životních snů.

Doufám, že tento článek inspiruje i další české studenty, aby se na podobné studijní programy přihlásili.

